

jo flet ikke saadan udelukket fra disse Sagers Behandling, som man ved første Øjeblik maatte kan være tilbøjelig til at tro. De Herrer maa erindre, at dette overordnede Sundhedsraad skal handle væsentlig med 2 Love til Grundlag. For saa vidt Talen er om at forhindre Sygdommes Indførelse her i Landet udefra, altsaa at tage Forholdsregler udadtil, skal det handle med Karantanelovgivning og hvad dertil hører, som Grundlag, og disse Love bestemme temmelig nøje, hvad der skal ske, og hvorledes Udgifterne — hvis der foretages et eller andet — skulle afholdes. Dernæst, hvad der er endnu vigtigere, med Hensyn til Behandlingen af Sygdomme her i Landet, altsaa Behandlingen af i Landet selv opstaaede smitsomme Sygdomme og deslige, skal det arbejde paa Grundlag af Epidemiloven, og Epidemiloven giver det civile Element en meget betydelig Indflydelse. Baaede i Sundhedskommissionen og i Overfundhedskommissionen er det kommunale Element i Flertal, saa jeg ser ikke, der kan være Tale om at forlange mere. Jeg tror derfor, at „vi andre“, for saa vidt derved forstås alle vi, der ikke ere Læger eller Apotekere, at vi have den Indflydelse, som der fornuftigvis kan være Tale om at tillægge os paa dette Gebet. Det overordnede Sundhedsraad skal jo kun være en administrativ Autoritet, en Embedsautoritet, der naturligtvis skal repræsentere den fornødne Sagkundskab, altsaa ligesom man forlanger af en juridisk Embedsautoritet eller en geistlig Embedsautoritet, for saa vidt der var Tale om juridiske eller geistlige Anliggender.

Jeg vil derfor anbefale det ærede Ting at tage derne Sag under Behandling og ikke at stille sig paa det Standpunkt, at man vil have hele det store Medicinalspørgsmaal, som jeg har tilladt mig at give de Herrer en Oversigt over i de Bemærkninger, jeg nu her har gjort, løst med det samme; thi hvis det er Meningen, saa saa vi næppe i de første 10 Aar en Medicinalreform, det er jeg fuldstændig overbevist om.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Det vil vistnok være en Overraskelse, og jeg antager en meget behagelig Overraskelse for Sundhedskollegiet at erfare, at det har været Genstand for en saadan Hyldest fra det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen), som Tilfældet har været i Dag; thi det er jo dog det, der er Kvintessensen af det ærede Medlems hele Stilling til denne Sag og hans Udtalelser om den, at han hellere vil have de

her omhandlede Spørgsmaal, Lægebæsenet og Medicinalvæsenet, ordnede efter det Raad, der maatte kunne gives af det nu bestaaende Sundhedskollegium, end efter de Raad, der kunne ventes af den ny Autoritet, som der her er Tale om at oprette. At vi andre kunne søge vore Interesser varetagne gennem Regeringen og Lovgivningsmagten, fremhævede jeg i mit første Foredrag, men det var det, som det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds skød langt ud over, idet han mente, at vi vare fuldstændig prisgivne til det Raad, her er foreslaaet oprettet, naar vi gik ind paa Lovforslaget, som det her foreligger. Jeg antager nu, at den højtærede Justitsministers Udtalelser maa noget have beroliget det ærede Medlem i saa Henseende, hvis det ikke forud har været ham tydeligt, at man jo ingenlunde er prisgivet det Sundhedsraad, som her oprettes ved Lovens mulige Vedtagelse, og at dette ikke kan gøre alt, hvad det maatte faa i Sinde eller maatte anse for rigtigt at gøre. Det ærede Medlem var saa venligt at meddele mig den for øvrigt ikke fornødne Oplysning, at der var Takster for Medicin paa Apotekerne. Det har jeg været vidende om i Forvejen, og jeg har ogsaa vidst, at der ikke var Takster for Sagførere; men det kunde jo være, at jeg kunde meddele det ærede Medlem en Oplysning, som han ikke har hørt, nemlig den, at der sælges ikke saa lidt Medicin i Haandkøb under Taksten, saa nogen Frihed i den Henseende er der paa det Omraade, og det kunde derfor gerne være, at det, man mener vil give bedre Køb paa Varene, netop vil komme til at fordyre dem, saaledes som det f. Eks. er gaaet med Sagførerbetalingen. At det vil gaa, som den højtærede Justitsminister sagde, nemlig, at efterhaanden som man opløser Privilegierne, maa man ogsaa opheve Kontrollen og Taksterne, er noget, der staar klart for mig. Det ene medfører det andet. Naar dernæst det ærede Medlem mente, at man i Frankrig, og jeg ved ikke, hvilke andre Lande han nævnte, havde større Frihed til at oprette Apoteker end her, ved jeg ikke, om det ærede Medlem var vidende om, for ellers vil jeg meddele ham det, at man der har Takster. Jeg har hørt sige af Folk, der ere kyndige i den Slags Ting, at der taksere Apotekerne Folk efter Klæder, og saa blive Taksterne satte efter, om vedkommende ser ud til at kunne betale eller ej, andre Takster kender man ikke, og Indførelsen af noget saadant hos os skulde vi vel vogte os for at arbejde paa. For øvrigt skal jeg ikke, efter det udførlige Foredrag, vi hørte af den højtærede Justitsminister, udtale mig